

UTE ÄR INNE

TEXT: ANNA MATTSSON FOTO: ANNA-LENA HELLMAN

När man brinner för sitt ämne, berättar en historia och fånglar sina åhörare. Det är då som kunskapen lyfter och nya tankar erövrar. Med naturen som inspirationskälla hittar pedagogiken nya vägar.

900 par stadiga fotbeklädnader lämpade för terräng, 900 vind- och vattenmotståndiga regnställ, företrädesvis i rött, och lika många välpackade ryggsäckar. Sällan har väl en skara konferensdeltagare sett mer enhetlig ut än den som travade genom Norrköping för att delta i konferensen Ute är inne tidigare i höst. En ovanlig konferens var det också så till vida att överdragsbyxorna knappt åkte av för några bekväma föredragssittningar i konferensarena. Större delen av det workshopfullspäckade programmet var förlagt till den miljö som mest lämpades för det övergripande ämnet utomhuspedagogik, Vrinneviskogen i stadens utkant.

Bland de 900 dominerade skolfolk från hela landet, de flesta redan väl införstådda i ämnet, som uppenbarligen blivit allt populärare. Så populärt att en dansk lärarutbildare undrade om det verkligen var motiverat att flytta ut all typ av undervisning och alla typer av samtal i skogen. Kanske hade han lagt Stefan Edmans ord på minnet från morgonseminariet?

Lämna böckerna

– Titta aldrig ned i en bok när du är ute i naturen! Fascineras och låt andra blir fascinerade av det de ser.

Stefan Edman satte en viss folkbildningsprägel på konferensen med sitt föredrag där han blandade beskrivningar av naturens under spindeln, svamparna, klorofyllet, med diktarnas hyllningar till naturen; Fröding, Danielsson, Martinsson. ”Poesi och fakta

tillsammans är oslagbart!” sa han till de trollbundna pedagogerna där ute i bänkarna. En handfull folkbildare fanns även med bland dem, som Anna-Lena Hellman och Andreas Tuveson från Studieförbundet Gävleavdelning. Märkligt tyckte de, att inte fler folkbildare valt att delta och förkovra sig, utomhuspedagogiken har ju en så viktig roll i Studieförbundet, både bakåt i tiden och säkerligen framöver.

Folkrörelser

Att utomhuspedagogiken till mycket stor del är framsprungen ur folkrörelserna märktes också rätt tydligt i workshopprogrammet. Friluftsförbundet stod som arrangör för ett flertal, från gamla Mulle till ämnen som upplevelsebaserat projektarbete i skolan. Även Jägareförbundet fanns på plats för att dela med sig av spårkunskaper och hade man bett alla gamla fältbiologer räcka upp en hand hade det förmodligen räckt till en hel liten skogsdunge. ▷

Anna-Lena och Andreas gick på flera olika workshoppar om sånt som växer och lever i naturen och hur man kan förmedla kunskap om det på plats. Efter två fullspäckade dagar tyckte de den viktigaste lärdomen, trots all ny kunskap, var den om vikten av att vara en bra berättare. Kanske sätts det på sin spets ute i skogen, när första höst vinden viner om öronen och regnet inte bara hänger i luften utan börjar tränga in i ryggsäckarna, att den som vill bli hörd inte bara måste ha något att säga utan också kunna konsten att framföra

det. Stefan Edman tog upp samma tråd i sitt anförande, vikten av att vara en bra berättare, och några av workshopparna handlade framför allt om berättarteknik. Story telling är den moderna termen, men det går lika bra att säga på svenska; att berätta en historia så att man blir hörd.

Naturen är bra

– Vi borde absolut jobba mer med det i vår verksamhet och våra utbildningar. En bra berättare som visar att han brinner för sitt ämne och har det där lilla extra gör helt enkelt skillnad, sa Anna-Lena.

Och dansken, fick han något svar på sin fråga? Nja, egentligen inte helt entydigt. Närvarande naturpedagoger menade att naturligtvis ska man dra nytta av naturen när man vistas i den, inte bara ha den som klassrum. Men å andra sidan visar det sig att många, både barn och vuxna, har lättare att koncentrera sig och ta in kunskaper när de vistas utomhus, även om sånt som inte specifikt rör naturen omkring dem. Ute behöver ju faktiskt inte heller bara vara skog. Därtill kommer förstås hela folkhälsoaspekten och att utnyttja utomhus för lusten, lelandet och rörelsen. ■

TEXT: ANNA MATTSSON FOTO: DESIRÉE NYMAN

BANDET SOM REPAR JÄMT

Nu kommer äntligen skivan. På eget förlag, 40 000 hopjobbade pengar inplöjda plus mycket slit och plock. Release först i Gävle och sedan på Mosebacke i Stockholm. CrescenDolls är framme.

Kollar man CrescenDolls inte helt uppdaterade hemsida och glider vidare till My Space så finner man historien om ett band som gått igenom en del sen starten för sisådär fem år sedan. Tre killar från Gävle som bildade ett band, letade en sångare, fann en och blev fyra, tappade en gitarrist och fann en ny, hade en jäkla massa gigs i en räckvidd långt utanför stan. Sen, när de skulle släppa sin första skiva så var de plötsligt bara två. Det ser lite ensamt ut på de bilderna, med bara Emil Claesson och Joel Frid. Men så, av en slump i början av det här året, träffade de vad de sökte; en ny trummis. En ung kille från Karlstad, Oscar Leander, som efter ett kort snack med Joel bestämde sig för att CrescenDolls var hans band.

Många timmar

Så nu kunde bandet ta ny fart. En lyckad spelning på Arvikafestivalens Campingscen

tätt följt av att vara förband till Witchcrafts konsert i Gävle var den här sommarens höjdpunkter.

CrescenDolls är bandet som repar ”jämt”. I Studieförbundet replokaler i Gävle och i en minimal lokal i en källare mitt i Vasastan i Stockholm där ”en gammal tant hyr ut för att hon vill göra en god gärning”. Oscar bor redan i Stockholm, Joel är på väg, kanske kommer Emil efter.

– Vi har dragit in massor med timmar till Studieförbundet! säger Emil stolt och passar på att sända ett tack för all hjälp de fått från musikhandläggarna på avdelningen i Gävle.

Skivdebuten

Nu kommer i alla fall skivan; CrescenDolls Power Trio Proudly Presents Ten out of Ten, om man läser även det finstilta på omslaget.

BANDET

Var med på Cirkelns nya bandsida!

Har du ett band?
Vill ni synas i Cirkeln?
Har ni erfarenheter som ni
vill dela med er av?
Medgångar, motgångar?

Hör av er till info@cirkeln.nu
så har ni chansen att
presteras i Cirkelns nya
serie om våra band.

Faktaruta:

UTENAVENT är ett nätverk för främjande av utomhuspedagogik som har funnits sedan 2006. Ingående organisationer är bland andra Friluftsförbundet, Skogen i skolan, Movium och Naturskoleföreningen. Hemsida www.utenavet.se. Konferensen i Norrköping var Utenavets andra, nästa planeras äga rum om två år.

Allt är eget material, killarna ser förvånade ut över frågan, de vill låta som ingen gjort förut, vara ett grymt bra band, inte bara ett ok band, det egna är en förutsättning. Genre? Enkelt uttryckt svängig rock. Inget särskilt Gävle-sound, ”där är det mest Emo som gäller, vi vill göra nåt helt annat.” Inspiratörer? Efter det något klyschiga men innerliga ”vi inspirerar varandra” säger Joel att Guns N’ Roses skivor är väl nåt som alla ska ägna sig åt. Diana Ross. Olika åldrar på killarna har givit lite olika referensramar. Joel är 33, Oscar 19 och Emil mitt emellan.

Framtid? Drömmen är att kunna leva på musiken men, säger Joel, det är inte målet, målet är att lyfta. Att bli erkända hellre än kända. Det är nåt att tänka på när man faller trån som han gör ibland för brödfödan. Emil kör truck, Oscar pluggar musik. ■